

# Danielin kirja - numero kuusikymmentäseitsemän

*Profeetallisia näkemyksiä: islam, 11. syyskuuta 2001 ja itätuulen päivä*

Jeff Pippenger  
2024-01-31

Kolmannen voi-huudon islam saapui profeetalliseen historiaan 11. syyskuuta 2001, ja se pidätettiin välittömästi. Tuolloin myöhäissade alkoi langeta, mutta se oli ”mitattu”.

Määrän mukaan, kun se puhkeaa esiin, sinä käyt siitä oikeutta sen kanssa; hän hillitsee ankaran tuulensa itätuulen päivänä. Tämän kautta siis Jaakobin vääryys sovitetaan, ja tämä on koko hedelmä hänen syntinsä poistamiseksi: kun hän tekee kaikki alttarin kivet kuin liitukivet, jotka murskataan kappaleiksi, eivät asera-paalut ja kuvat enää pysy pystyssä. Mutta varustettu kaupunki on autio, asumus hylätty ja jätetty kuin erämaa: siellä vasikka käy laitumella, siellä se paneutuu makuulle ja syö sen oksat. Kun sen oksat ovat kuivuneet, ne katkaistaan; naiset tulevat ja sytyttävät ne tuleen. Sillä se on kansa vailla ymmärrystä; sen tähden hän, joka heidät teki, ei heitä armahda, eikä hän, joka heidät muodosti, osoita heille suosiota. Ja tapahtuu sinä päivänä, että Herra pui tähkät virran uomasta Egyptin puroon asti, ja teidät kootaan yksitellen, te Israelin lapset. Ja tapahtuu sinä päivänä, että suuri pasuuna soi, ja he tulevat, jotka olivat joutumaisillaan hukkaan Assyrian maassa, sekä karkotetut Egyptin maassa, ja kumartavat Herraa pyhällä vuorella Jerusalemissa. Jesaja 27:6–13.

"Itätuulen päivä" osoittaa myöhäissateen saapumisen ja myös kolmannen voihuudon islamin. Se merkitsee myös sen historian alkamista, jossa "Jaakobin vääryys sovitetaan". Itätuulen päivä saapui 11. syyskuuta 2001, ja tuossa kohdassa elävien tuomio alkoi. Elävien tuomio on kolmannen enkelin päättävä työ, ja juuri siinä sadan neljäkymmenen neljän tuhannen syntien poistaminen alkoi. Sitä Jesaja tarkoittaa kirjoittaessaan: "Tällä."

Sanat, jotka johtavat ilmaukseen ”Tämän kautta”, ovat: ”Määrällä, kun se puhkeaa esiin, sinä käyt väittelyyn sen kanssa; hän hillitsee rajun tuulensa itätuulen päivänä.” ”Tämän kautta” osoittaa ne erityiset koettelevat totuudet, jotka puhdistavat synnin niistä, joita kuvataan Jaakobina. Näihin totuuksiin kuuluu tapahtuma (9/11), joka merkitsee myöhäissateen saapumista. Näihin totuuksiin kuuluu myöhäissateen määritelmä ”sanomaksi”, ja tämä ”sanoma” on islam. Siihen sisältyy totuus, että ”itätuuli” on kolmannen voi-huudon islam, ja siihen sisältyy islamin sitä seuraavaan hillitsemiseen (hillitsee) liittyvä profeetallinen ominaispiirre.

Itse koetus esitetään ”keskusteluna”, joka alkoi 11. syyskuuta 2001. Jeremialle, hänen kuvatessaan ensimmäistä pettymystä, annettiin neuvo ”palata” Jumalan tykö ja erottaa kallisarvoinen halpaan sekoittuneesta. Koettelevan sanoman ”hedelmä” tuottaa kaksi palvojien luokkaa.

Tyhmien tuomio esitetään näin: ”kun hän tekee kaikki alttarin kivet kalkkikivien kaltaisiksi, jotka murskataan kappaleiksi, eivät lehdot ja kuvat pysy pystyssä.” Jesaja viittaa kahdennessakymmenennessäkahdeksannessa ja kahdennessakymmenennessäyhdeksännessä

luvussa lausuttuun julistukseen niitä vastaan, jotka kääntävät asiat ylösalaisin. He ovat niitä, jotka eivät kykene ymmärtämään sinetöityä kirjaa. Jumalattomien työ (hedelmä) on pidettävä savenvalajan savena.

Sentähden, katso, minä ryhdyn jälleen tekemään ihmeellistä tekoa tämän kansan keskuudessa, ihmeellistä tekoa ja ihmettä; sillä heidän viisaittensa viisaus on katoava, ja heidän ymmärtäväistensä ymmärrys on peittyvä. Voi niitä, jotka syvälle kätkevät neuvonpitonsa Herralta, joiden teot tapahtuvat pimeässä, ja jotka sanovat: Kuka meidät näkee? ja kuka meidät tuntee? Totisesti, teidän kaiken ylösalaisin kääntämisenne on oleva kuin savi savenvalajan käsissä; sillä sanoisiko teko tekijästänne: Ei hän minua tehnyt? tahi sanoisiko valmistettu siitä, joka sen valmisti: Ei hän ymmärtänyt mitään? Jesaja 29:14–16.

Jumalattomien työ on oleva kuin savenvalajan savi, ja luvussa kaksikymmentäseitsemän heidän työnsä kuvataan samankaltaisesti kalkkikivinä, jotka murskataan kappaleiksi. Kalkki tai savenvalajan savi on helposti jauhettavissa tomuksi, ja vertauskuva työstä, jossa ”kaikki alttarin kivet tehdään kalkkikivien kaltaisiksi, jotka murskataan kappaleiksi”, sekä siihen sisältyvä työ, jossa ”lehdot ja kuvat” revitään maahan, niin etteivät ne ”enää nouse pystyyn”, on se työ, jota kuningas Joosian uskonpuhdistus edustaa. Lopullisessa herätyksessä ja uskonpuhdistuksessa, jota Joosian uskonpuhdistus edustaa, adventistinen yhteisö rakenne on oleva autio, sillä ”linnoitettu kaupunki on oleva autio, asuinpaikka hylätty ja jätetty kuin erämaa”. Kaikki heidän työnsä, tarkoittaen niitä tuhansia seurakuntia, kouluja, opistoja, yliopistoja, sairaaloita ja toimistorakennuksia ympäri maailmaa, tullaan profeetallisesti murskaamaan arvottomaksi tomuksi.

Myös seurakunnan jäsenistö joutuu autioksi, sillä nuo ”ymmärrystä vailla oleva” ”kansa” ovat kuin ”kuivettuneita” ”oksia”, jotka ”katkaistaan” ”ja pannaan tuleen”, sillä ”hän, joka heidät teki, ei armahda heitä, eikä hän, joka heidät muodosti, osoita heille suosiota”.

Kun koettelevan sanoman aikaansaama erotus on saatettu päätökseen, Ilmestyskirjan kahdeksantoista luvun toinen ääni kutsuu Jumalan muun lauman pois Babylonista, sillä sinä päivänä ”on tapahtuva”, että ”suureen pasuunaan puhalletaan, ja tulevat ne, jotka olivat joutumaisillaan hukkaan Assyrian maassa, sekä karkotetut Egyptin maassa, ja kumartavat Herraa pyhällä vuorella Jerusalemissa.”

Tarkastelemamme kohta (Jesaja kaksikymmentäseitsemän, jakeet kahdeksasta kolmeentoista) yksilöi sen profeetallisen historian, joka alkoi 11. syyskuuta 2001, ja havainnollistaa niiden koettelemista ja puhdistamista, jotka lopulta kutsuvat Jumalan muun lauman ulos Babylonista. Saman luvun alkajaisjakeet yksilöivät laulun, joka on laulettava juuri tuon saman historian aikana.

Sinä päivänä laulakaa siitä: Viinitarha, tulvillaan punaista viiniä. Minä, Herra, varjelen sitä; minä kastelen sitä joka hetki; ettei kukaan sitä vahingoittaisi, minä varjelen sitä yöt ja päivät. Viha ei ole minussa: kuka asettaisi orjantappurat ja ohdakkeet minua vastaan taistelussa? Minä kulkisin niiden läpi, minä polttaisin ne kaikki yhdessä. Tai turvatkoon hän minun väkevyyteeni, että hän tekisi rauhan minun kanssani; ja hän on tekevä rauhan minun kanssani. Hän on saattava Jaakobista polveutuvat juurtumaan; Israel on kukoistava ja versoava ja täyttävä maanpiirin pinnan hedelmällä. Onko hän lyönyt häntä niin kuin löi niitä, jotka löivät

häntä? tai onko hänet surmattu sen surman mukaan, jolla hänen surmaamansa surmattiin?  
Jesaja 27:2–7.

Viinitarhan laulu on laulu, joka ensimmäiseksi osoittaa Jumalan kansan viinitarhaksi, jota Hän oli rakastanut ja hoitanut. Se esittää sitten lupauksen hyväksymisestä jokaiselle, joka tahtoo tarttua kiinni Kristuksen vanhurskauteen. Sen jälkeen se osoittaa Pyhän Hengen vuodattamisen lupauksen, jota kuvataan sateen kahtena vaiheena. Sateen ensimmäinen vaihe herättää kukat ja nuput eloon, ja toinen vaihe täyttää maan hedelmällä.

Viinitarhan laulu on se laulu, joka osoittaa sen ajanjakson, jolloin Jumala sivuuttaa entisen valitun kansan samalla, kun hän astuu liittoon uuden valitun kansan kanssa. Jakeet kahdeksannesta eteenpäin vain toistavat luvun alkujakeissa esitetyn ja laajentavat sitä. Luvun ensimmäinen jae yksilöi saman tapahtuman, joka kahdeksannessa jakeessa määritellään ”itätuulen päiväksi”.

Sinä päivänä Herra kovalla, suurella ja väkevällä miekallaan rankaisee Leviatania, luikertavaa käärmettä, Leviatania, kiemurtelevaa käärmettä; ja hän surmaa meressä olevan lohikäärmeen.  
Jesaja 27:1.

Lohikäärme on Saatana, mutta toissijaisessa merkityksessä se oli pakanallinen Rooma.

”Näin ollen lohikäärme, ensisijaisesti, edustaa Saatanaa, mutta toissijaisessa merkityksessä se on pakanallisen Rooman vertauskuva.” Suuri taistelu, 439.

Pakanallisen Rooman kymmenen kuningasta Danielin seitsemännessä luvussa ja Ilmestyskirjan kahdennessatoista luvussa edustavat Ilmestyskirjan seitsemännentoista luvun kymmentä kuningasta viimeisinä päivinä.

”Kuninkaat ja hallitsijat ja maaherrat ovat ottaneet päälleen antikristuksen merkin, ja heidät esitetään lohikäärmeenä, joka lähtee sotimaan pyhiä vastaan — niitä vastaan, jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen usko.” Testimonies to Ministers, 38.

Jesajan 27. luvun ensimmäinen jae osoittaa lohikäärmeen tuomion alun, joka alkoi itätuulen päivänä 11. syyskuuta 2001. Maan kuninkaiden ja heidän globalististen kauppiasliittolaistensa tuomio pannaan täytäntöön, kun maan taloudellinen rakenne tuhoetaan ”itätuulella” ”merien” keskellä.

Sillä katso, kuninkaat kokoontuivat, he kulkivat yhdessä ohi. He näkivät sen ja hämmästyivät; he joutuivat kauhun valtaan ja pakenivat kiireesti pois. Pelko valtasi heidät siellä, ja tuska, niin kuin synnyttävällä vaimolla. Sinä murskaat Tarsiin laivat itätuulella. Psalmi 48:4–7.

Jesajan luvun kaksikymmentäseitsemän jakeet yksi–seitsemän toistetaan ja niitä laajennetaan jakeissa kahdeksan–kolmetoista. Niissä osoitetaan, että ”itätuulen päivänä” maan kuninkaat ja kauppiat joutuvat pelon kohtaamiksi, ja heidän pelkonsa voimistuu historian kuluessa siitä eteenpäin. Tuo pelko paljastaa maapallon edistyksellisten globalistien epäloogiset ja hätäiset liikkeet syyskuun 11. päivän 2001 jälkeen, heidän ajaessaan ohjelmaansa pitemmälle ja aggressiivisemmin kuin mitä loogisesti olisi odotettavissa. Saatana ja hänen edustajansa — maan kauppiat ja kuninkaat (globalistit) lohikäärmeen symboleina — tietävät, että heidän aikansa on

lyhyt.

Sentähden riemuitkaa, te taivaat, ja te, jotka niissä asutte. Voi maan ja meren asukkaita! sillä perkele on astunut alas teidän luoksenne suuressa vihassaan, koska hän tietää, että hänen aikansa on lyhyt. Ilmestys 12:12.

Itätuulen päivä, joka synnytti talouskriisin vuonna 2001 ja joka on vain pahentunut siitä huolimatta, mitä globalistinen media yrittää väittää, on se kysymys, joka kohtaa maailman siinä vaiheessa, kun lohikäärme tietää, että hänen aikansa on lyhyt. Tällöin hän tehostaa toimiaan saadakseen koko maan hallintaansa, ja hän tekee sen silloin, kun ”Voi” (kolmas Voi) kohtaa ”maan ja meren asukkaita”.

Kolmannen voi-huudon islamin (itätuulen) saapuminen 11. syyskuuta 2001 sai aikaan taloudellisen katastrofin, joka on pakottanut globalistit kiihdyttämään pyrkimyksiään pakottaa yksi maailmanhallitus maapallon päälle. Kuitenkin islam jatkaa edelleen tehtävänsä täyttämistä. Kenties vakavin islamia Raamatun profetian symbolina koskeva ilmoitus löytyy ensimmäisestä viittauksesta islamiin.

Ja Herran enkeli sanoi hänelle: Katso, sinä olet raskaana ja synnytät pojan, ja sinun on annettava hänelle nimeksi Ismael, sillä Herra on kuullut sinun ahdistuksesi. Ja hänestä tulee villi mies; hänen kätensä on oleva kaikkia vastaan, ja kaikkien käsi häntä vastaan; ja hän on asuva kaikkien veljiensä nähden. 1. Mooseksen kirja 16:11, 12.

Jumalan sana ei koskaan petä. Kun islam yhä tuottaa tuskaa synnyttävän naisen tavoin, jotkut, jotka saattavat jopa hyväksyä sen, että islam on tunnistettu Raamatun profetiassa, eivät ole vielä käsittäneet näiden kahden jakeen ilmeistä tosiasiaa. Jotkut saattavat ymmärtää, että juuri islam tuo jokaisen miehen maan päällä yhteen asettuaakseen vastustamaan yhteistä vihollista, ja tämä on tietenkin totta. Jakeen viimeinen ilmaus on kuitenkin vakavampi totuus. Syyskuun 11. päivä 2001 järkytti maailmaa, ja hiljattain sitä on järkyttänyt jälleen tämän vuoden lokakuun 7. päivän Hamasin hyökkäys Israelia vastaan. Mutta kukaan ei ole halukas näkemään, että sodankäynnin ja äkillisen tuhon henki on Ismaelin kaikkien veljien läsnä ollessa.

Millainen hävitys toimeenpannaan, kun yllätyshyökkäyksen toteuttavat sellaiset islamilaiset kansakunnat kuin Saudi-Arabia, Yhdistyneet arabiemiirikunnat, Qatar, Kuwait, Brunei ja Bahrain? Ismaelin henki on ”kaikissa hänen veljissään”, ja se sodankäynti, jota kolmannen Vitsauksen myötä on tähän asti lähtenyt liikkeelle sellaisista maista kuin Afganistan tai Irak, tulee olemaan varsin erilaista, kun Ismaelia koskeva profetia täyttyy täysin. Kuinka monta ydinasetta Pakistanilla on?

Islamilaisen sodankäynnin profeetallinen ominaispiirre, sellaisena kuin se ilmenee ensimmäisessä ja toisessa islamilaisessa Voi-huudossa, on äkilliset yllätyshyökkäykset. Onko vauriissa islamilaisissa kansakunnissa riittävästi varoja, jotta voitaisiin salaa hankkia tai valmistaa aseistusta, joka olisi kehittyneempää ja tappavampaa kuin polttoaineella lastatut suihkukoneet, autopommit, palavat renkaat, raiskaus ja veitset? Onko Jumalan sana uskottava?

Kaikki Millerin unen jalokivet tulevat koetteleviksi totuuksiksi viimeisinä päivinä, jo pelkästään sen tosiasian perusteella, että nuo totuudet on hylätty ja profetia osoittaa, että ne palautetaan. Mutta jotkin noista jalokivistä, kuten Kristuksen työ taivaallisessa pyhäkössä ja kolmannen Vitsauksen islam, osoittavat ennustuksia, jotka täyttyvät vasta aivan viimeisinä päivinä. Toinen niistä edustaa Kristuksen työtä kaikkeinpyhimmissä, mikä on epäilemättä nykyinen koetteleva totuus, ja toinen osoittaa Keskiyön huudon sanoman, joka niin ikään on nykyinen koetteleva totuus.

Lanka, joka kutoo yhteen milleriläisen liikkeen ja lopun ajan vuonna 1989, mikä puolestaan tuo esiin sadan neljäkymmenen neljän tuhannen liikkeen, on ”seitsemän aikaa”, joka oli Millerin ensimmäinen jalokivi ja ensimmäinen, joka pantiin syrjään adventismin poiketessa vanhoilta poluilta. Sata kaksikymmentäkuusi vuotta vuoden 1863 kapinasta lopun aikaan vuonna 1989 edustaa ”seitsemää aikaa”. Kaksituhatta viisisataa kaksikymmentä oli jaettu kahteen tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen jaksoon, ja tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen kymmenesosa eli kymmenykset on sata kaksikymmentäkuusi. Kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on niin pitkä, että se yhdistää kolmen enkelin ensimmäisen ja viimeisen liikkeen. Näin tehdessään se osoittaa, että ”seitsemän ajan” totuus on myös nykyinen koetteleva totuus ja että se on totuus, josta ei enää tule vain peruskivi, vaan kulmakiven pää.

Jätämme nyt tarkastelumme tiedon lisääntymisestä milleriittiliikkeessä, jota Danielin kirjan Ulaijoen näky edustaa, ja suuntaamme huomiomme Hiddekeljoen näkyyn, joka edustaa tiedon lisääntymistä sadan neljäkymmenenneljän tuhannen liikkeessä.

Seuraavaksi tarkastelemme adventismin neljää sukupolvea, jotka kattavat vuodet 1863–1989 eli yhteensä sata kaksikymmentäkuusi vuotta.

Aloitamme tuon tutkielman seuraavassa artikkelissa.

Ja tapahtui kuudentena vuonna, kuudentena kuukautena, kuukauden viidentenä päivänä, minun istuessani talossani ja Juudan vanhinten istuessa edessäni, että siellä Herran Jumalan käsi laskeutui minun päälleni. Niin minä katselin, ja katso, hahmo, tulen näköinen: hänen kupeittensa näöstä alaspäin oli tulta, ja hänen kupeistaan ylöspäin kuin kirkkauden näkö, meripihkan värin kaltainen. Ja hän ojensi kädenmuotoisen hahmon ja tarttui minua hiuskiehkurasta; ja henki kohotti minut maan ja taivaan välille ja vei minut Jumalan näyissä Jerusalemiin, pohjoiseen päin olevan sisemmän portin ovelle, jossa oli sen kiivauteen yllyttävän mustasukkaisuuden kuvan istuin. Ja katso, siellä oli Israelin Jumalan kirkkaus, sen näyn mukainen, jonka minä olin nähnyt tasangolla. Sitten hän sanoi minulle: Ihmislapsi, nosta nyt silmäsi pohjoista kohti. Niin minä nostin silmäni pohjoista kohti, ja katso, alttariportista pohjoiseen, sisäänkäynnissä, tämä mustasukkaisuuden kuva. Ja hän sanoi minulle vielä: Ihmislapsi, näetkö, mitä he tekevät? niitä suuria kauhistuksia, joita Israelin heimo täällä harjoittaa, niin että minun täytyisi poistua kauas pois pyhäköstäni? Mutta käännä vielä uudelleen, niin saat nähdä vielä suurempia kauhistuksia. Ja hän vei minut esipihan ovelle; ja kun minä katsoin, katso, seinässä oli aukko.

Sitten hän sanoi minulle: Ihmislapsi, kaiva nyt muuriin. Ja kun olin kaivanut muuriin, katso, siinä oli ovi. Ja hän sanoi minulle: Mene sisään ja katso, mitä pahoja kauhistuksia he täällä

tekevät. Niin minä menin sisään ja näin; ja katso, siellä oli kuvattuna kaikenlaisia matelijoita ja iljettäviä eläimiä sekä kaikkia Israelin heimon epäjumalia, ympäriinsä seinään piirrettyinä. Ja niiden edessä seisoivat seitsemänkymmentä Israelin heimon vanhinta, ja heidän keskellään seisoivat Jaasanja, Saafanin poika, jokaisella miehellä suitsutusastia kädessään; ja sakea suitsutuspilvi kohosi ylös. Sitten hän sanoi minulle: Ihmislapsi, oletko nähnyt, mitä Israelin heimon vanhimmat tekevät pimeässä, kukin kuvakammioissaan? Sillä he sanovat: Herra ei näe meitä; Herra on hylännyt maan. Ja hän sanoi minulle vielä: Käänny jälleen, niin saat nähdä vielä suurempia kauhistuksia, joita he tekevät. Sitten hän vei minut Herran temppelin portin ovelle, sen, joka oli pohjoiseen päin; ja katso, siellä istui naisia itkemässä Tammusta. Ja hän sanoi minulle: Oletko nähnyt tämän, ihmislapsi? Käänny jälleen, niin saat nähdä vielä suurempia kauhistuksia kuin nämä. Ja hän vei minut Herran temppelin sisempään esipihaan; ja katso, Herran temppelin ovella, eteishallin ja alttarin välissä, oli noin kaksikymmentäviisi miestä, selin Herran temppeliin ja kasvot itään päin; ja he kumarsivat aurinkoa itään päin. Silloin hän sanoi minulle: Oletko nähnyt tämän, ihmislapsi? Onko Juudan heimolle vähäinen asia tehdä niitä kauhistuksia, joita he täällä tekevät? Sillä he ovat täyttäneet maan väkivallalla ja yhä uudelleen palanneet vihoittamaan minua; ja katso, he ojentavat oksan nenänsä eteen. Sentähden minäkin menettelen kiivaudessa: minun silmäni ei sääli, enkä minä armahda; ja vaikka he huutaisivat minun korviini suurella äänellä, en minä heitä kuule. Hesekiel 8:1–18.